

en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet.

Til § 3-11

Fratagelses- og generhvervelsesbestemmelserne er med de nødvendige redaktionelle ændringer udformet som de tilsvarende bestemmelser i henholdsvis centralstyrelsesloven (§§ 3-8) og i de øvrige autorisationslove (§§ 9 og 10) inden for sundhedsvæsenet, dog med den væsentlige undtagelse, at det for de autoriserede psykologers vedkommende er Psykolognævnet, der som autorisations- og tilsynsmyndighed er tillagt de relevante beføjelser.

Autorisation kan desuden frakendes i henhold til borgerlig straffelov § 79, stk. 1, der omhandler tilfælde, hvor et strafbart forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen.

I § 10 fastslås det, at en autoriseret psykolog i lighed med andet autoriseret sundhedspersonale har mulighed for selv at fraskrive sig sin autorisation. I tilfælde, hvor fraskrivelsen gælder for en bestemt periode, generhverves autorisationen uden ansøgning ved periodens udløb. Hvis autorisationen ønskes generhvervet inden periodens udløb, skal der ske ansøgning herom til Psykolognævnet.

Til § 12

Bestemmelsen om den autoriseredes forpligtelse til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed svarer til lægelovens § 6 og kan som denne karakteriseres som en retlig standard. Heri ligger, at forståelsen af, hvad der ligger i »omhu og samvittighedsfuldhed«, kan undergå ændringer i takt dels med udviklingen inden for det pågældende fagområde, dels med den almindelige samfundsudvikling. Denne forpligtelse til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed gælder også, hvis den autoriserede psykolog fungerer som supervisor i forhold til en psykolog under et praktisk efteruddannelsesforløb, hvor sidstnævnte fungerer som medhjælp for den autoriserede psykolog.

Hvis en autoriseret psykolog under udøvelsen af sit virke bliver bekendt med eller får mistanke om, at en patient/klient befinder sig i en sygdomstilstand, som taler imod den påtænkte psykologiske behandling, f.eks. fordi denne må anses for ikke at være den behandling, vedkommende har behov for, eller for at være utilstrækkelig, skal den autoriserede psykolog opfordre vedkommende til at søge egen læge. Det samme gælder, hvis det problem eller den tilstand, som har bevirket patientens/klientens henvendelse, må anses for ikke at henhøre under en autoriseret psykologs naturlige virksomhedsområde.

Til § 13

Stk. 1 angiver en autoriseret psykologs typiske virksomhedsområde inden for sundhedsvæsenet, herunder som privat praktiserende. Det er vanskeligt at trække klare grænser for psykologers virksomhedsområde, fordi det i mange henseender er så nært beslægtet med andre faggruppers virksomhed (f.eks. lægers, socialrådgiveres og pædagogers). Dertil kommer, at begreberne psykolog og psykologi indgår i dagligsproget og kan opfattes på mange måder. Det må imidlertid være en forudsætning, at de foranstaltninger, som iværksættes af psykologer, er i overensstemmelse med den videnskabelige grunduddannelse i faget og med de principper, der gælder for indsamling og bearbejdelse af kliniske erfaringer. I forlængelse heraf forudsættes det derfor også, at den rådgivning og behandling, der gives af autoriserede psykologer, er i overensstemmelse med almindeligt anerkendte videnskabelige referencerammer, f.eks. en psykodynamisk, en adfærdsterapeutisk eller en indlæringsteoretisk referenceramme.

Undersøgelsesmetoder kan for eksempel være psykologisk testning, interviews eller almen observation. Behandlingen kan være af kortere eller længere varighed og have form af f.eks. individuel terapi eller rådgivende gruppebehandling. Herudover vil autoriserede psykologer tillige kunne varetage forskningsopgaver og undervisningsarbejde.

Psykologer har hidtil fundet ansættelse på hospitaler, i ambulante klinikker og rådgivningscentre, i skoler, sociale forsorgsinstitutioner, fængsler, børneforsorgsinstitutioner m.v. Inden for disse rammer har psykologerne udfyldt forskellige funktioner som f.eks. medarbejdere i et lægeligt team, som konsulenter og administrative ledere. Endelig har der i mindre udstrækning været udøvet privat praksis. Særligt for så vidt angår den selvstændigt arbejdende autoriserede psykolog skal det fremhæves, at denne fremover bør være opmærksom på i sin journalføring at anvende en sprogbrug, der relaterer sig til de ovenfor nævnte referencerammer, således at en eventuel efterfølgende vurdering af behandlingsforløb m.v. kan foretages af andre end den pågældende selv og i givet fald indgå i en mere generel indsamling af erfaringer om psykologisk behandling.

I stk. 2 er det præciseret, at der med angivelsen af en autoriseret psykologs typiske virkefelt for så vidt angår sundhedsvæsenet ikke foretages nogen indskrænkning i, hvad andre personalegrupper på sundhedsområdet må beskæftige sig med. Autoriserede psykologer får således ikke en eneret til det i stk. 1 nævnte virksomhedsområde.